

lægning bør finde sted i videst muligt omfang. Flertallet tillægger det derfor stor vægt, at ministeren over for udvalget har givet tilsagn om at fortsætte bestræbelserne for, at den ønskelige koordinering kan virkeliggøres.

I et samråd har udvalget endvidere med ministeren drøftet spørgsmålet, om lovforslaget i tilstrækkelig grad tilgodeser problemerne i forbindelse med en byfornyelse.

Ministerens har henvist til, at spørgsmålet om byfornyelse — og således ikke blot den egentlige saneringsvirksomhed, jfr. den i saneringsloven foreskrevne særlige planlægning af kommunernes saneringsaktivitet — skal behandles som et integreret led i kommuneplanerne, jfr. § 3, stk. 3, nr. 7. De enkelte byfornyelsesprojekter skal herefter fastlægges i supplerende lokalplaner. I lokalplanerne kan dog alene fastlægges, hvorledes en kommende ny bebyggelse m.v. skal opføres og anvendes, men ikke hvornår planen skal realiseres. Overvejelser med hensyn til en eventuel modernisering af de regler om virkeliggørelse af byfornyelsesplaner, som i dag findes i byggelovens bestemmelser om regulering og udredning, og som bortfalder ved ikrafttrædelsen af kommuneplanloven, har måttet stilles i bero under forberedelsen af kommuneplanlovforslaget.

Flertallet henstiller, at disse overvejelser genoptages, og at der i dem inddrages spørgsmålet, om de nu foreliggende midler for en virkeliggørelse af den kommunale planlægning i det hele kan anses for tilfredsstillende.

Udvalget finder i øvrigt anledning til at fremdrage enkelte spørgsmål:

Udvalget har på foranledning af henvendelsen fra landboorganisationerne over for miljøministeren rejst spørgsmålet, hvorledes hensynet til landbrugets arealinteresser sikres en højere prioritet i den fysiske planlægning.

Ministerens har i den anledning oplyst, at et ekspertudvalg under landbrugsministeriet netop har afgivet en indstilling om retningslinjer for en landsomfattende klassificering af landbrugsjorden. En sådan klassificering vil være af stor betydning for, at der under den fysiske planlægning på forsvarligt grundlag kan foretages en afvejning af landbrugets interesser over for andre

arealanvendelsesønsker. Ministeren har for sit vedkommende tilsluttet sig landboorganisationernes ønske om, at klassificeringen af landbrugsjorden fremmes, og fremhævet den betydning, som dette vil have for den igangværende regionplanlægning.

Flertallet kan tilslutte sig miljøministerens synspunkter.

Efter lovforslagets §§ 8, 25 og 26 tilkommer det miljøministeren at afgøre uenighed mellem på den ene side kommunalbestyrelsen og på den anden side amtsrådet/hovedstadsrådet eller en statslig myndighed om indholdet af et forslag til kommuneplan eller lokalplan. Efter § 28, stk. 3, skal ministeren i en overgangsperiode godkende visse lokalplaner.

På udvalgets foranledning har ministeren stillet ændringsforslagene nr. 10, 24, 25 og 29 til de nævnte bestemmelser. I ændringsforslagene udtrykkes en pligt for ministeren til at underrette de nævnte myndigheder, hvis ministeren ikke har kunnet tage stilling til spørgsmålet inden 6 måneder.

Flertallet ønsker at tilføje, at miljøministeren normalt bør have taget stilling inden 6 måneder. Kan dette ikke ske, må ministerens underretning om grunden dertil om muligt oplyse, hvornår en stillingtagen kan ventes at foreligge.

Udvalget har indgående drøftet den i § 16, stk. 3, foreslåede lokalplanpligt, og flertallet kan tiltræde, at større forandringer i de eksisterende forhold bør have grundlag i en planlægning, i hvis tilvejebringelse også de berørte borgere kan medvirke. Hvornår der er tale om en sådan større forandring, vil variere stærkt fra sted til sted, og flertallet kan derfor tiltræde, at man ikke forsøger i en generel lovbestemmelse at præcisere lokalplanpligten nærmere. Flertallet lægger vægt på, at ordet „større“ i § 16, stk. 3, angiver en relativ vurdering. Flertallet har således forudsat, at en samlet udstykning af f. eks. 20 parceller ikke vil nødvendiggøre en lokalplan, hvis udstykningen finder sted i naturlig tilknytning til et større byområde, men derimod hvis udstykningen sker til udvidelse af et mindre landsbysamfund. Flertallet har endvidere forudsat, at opførelse af ny bebyggelse, der i omfang og art ikke afviger væsentligt fra den bebyggelse, der